

en lempeligere fremgangsmåde ville føre til samme resultat. Heri ligger også, at inkassobureauet undervejs skal vejlede skyldneren om, hvordan sagen lettest for skyldneren kan afsluttes, f.eks. således, at der i skrivelser til skyldneren om, at et uanmodet besøg vil finde sted, jf. lovforslagets § 12, bør oplyses om, at skyldneren eventuelt kan afværge besøget ved selv at rette henvendelse til inkassobureauet.

Det forudsættes endvidere at ville være i strid med god inkassoskik, hvis inkassobureauet iværksætter inkassoskridt uden forinden at vurdere kravets berettigelse. Det skal altid påses, at der må antages at bestå et skyldforhold, i praksis f.eks. ved at bede om fremlæggelse af kopi af en faktura. Ligeledes vil det være i strid med god inkassoskik at forsøge at inddrive krav, som endnu ikke er forfaldne til betaling. Hvis inddrivelse forudsætter komplicerede opgørelser – f.eks. ved tilbagetagelse af genstande solgt med ejendomsforbehold – skærpes kravene til inkassobureauets grundighed med hensyn til vurdering af kravets berettigelse.

Der kan nævnes nogle eksempler på fremgangsmåder, som forudsættes at være i strid med god inkassoskik. Opregningen er ikke udtømmende.

Vildledende udtalelser over for skyldneren – om faktiske forhold eller om retsregler af betydning for skyldnerens stillingtagen til kravet – vil være i strid med god inkassoskik. F.eks. vil det være i strid med god inkassoskik at henvise til tvangsfuldbyrdselsregler (f.eks. om lønindeholdelse), som ikke vil kunne finde anvendelse i det konkrete tilfælde.

Også trussel om retlige skridt – f.eks. indgivelse af konkursbegæring – vil være i strid med god inkassoskik, hvis det ikke er aktuelt at foretage de pågældende skridt. Der må heller ikke trues med politianmeldelse, medmindre der er en formodning for, at der er begået strafbare forhold. Det vil derimod ikke være i strid med god inkassoskik at oplyse, at en fordring, hvis den fortsat ikke betales, vil overgå til inddrivelse gennem fogedretten, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

Trussel om at oplyse om skyldforholdet til skyldnerens arbejdsgiver eller omgangskreds eller til offentligheden vil være i strid med god inkassoskik. Det samme gælder anvendelse af andre inddrivelsesmidler, der »udstiller« skyldneren for uvedkommende. Iværksættelse af forskellige opsigtsvækkende inkassoskridt kan således være i strid med god inkassoskik. Som eksempler kan nævnes besøg hos skyldneren af uniformerede personer, parkering uden for skyldnerens bolig, arbejdsplads eller forretningssted af biler mærket med udtryk som »inkasso« eller lignende eller med firmanavne m.v., der leder tanken hen på inkassovirksomhed. Også anvendelse af ud-

tryk som »rykker«, »sidste varsel« eller lignende uden på kuverter, som sendes til skyldneren, vil være i strid med god inkassoskik.

Der må ikke trues med indberetning til et kreditoplysningsbureau, hvis skyldforholdet ikke efter de gældende regler herom vil kunne registreres dér.

Personlig henvendelse til skyldnere må ikke ske på en utilbørlig måde. Den, der henvender sig, må alene give relevante og korrekte oplysninger om følgerne af manglende betaling, og den pågældende må ikke optræde på en måde, der vil kunne opfattes som truende. Det anførte gælder tilsvarende ved telefoniske henvendelser. Gentagne opringninger eller besøg, der har karakter af chikane, må ikke finde sted.

Inkassobureauet må ikke udlevere bureauets standardskrivelser, mærkater, stempler og lignende til kunder med mulighed for, at kundens egne rykker skrivelser kan udarbejdes således, at de fremstår som afsendt af inkassobureauet.

Hvis skyldneren bestrider fordringens eksistens eller opgørelsen af fordringen, vil det normalt være i strid med god inkassoskik at fortsætte inddrivelsen, medmindre nærmere undersøgelser viser, at indsigelsen ikke er berettiget. Undersøgelsens omfang må afhænge af karakteren af indsigelsen. Inkassobureauet m.v. kan ikke pålægge skyldneren at bevise, at en fordring ikke eksisterer, men dette må sammenholdes med, hvor godt kravet er dokumenteret fra den pågældende kreditors side. Gør skyldneren f.eks. blot gældende, at denne har betalt, vil det være tilstrækkeligt at anmode om dokumentation herfor, f.eks. ved kvittering for indbetaling via bank eller posthus. Kan skyldneren ikke fremvise sådan dokumentation, vil inddrivelsen normalt kunne fortsættes. Ved mere komplicerede indsigelser, f.eks. at en vare er defekt, eller at skyldneren har benyttet en adgang til modregning over for fordringshaveren, må inkassator normalt afstå fra at gøre mere ved sagen over for skyldneren. Der kan dog også her efter omstændighederne lægges vægt på, om skyldneren har underbygget indsigelsen.

Inkassoskrivelser skal angive afsenderen, således at skyldneren har mulighed for at komme i kontakt med inkassobureauet. Det skal endvidere angives, hvortil skyldneren kan rette eventuelle spørgsmål, indsigelser m.v. Endvidere skal den pågældende kreditors identitet oplyses, og det pågældende krav skal identificeres på en måde, som er forståelig for skyldneren.

Inkassobureauet må ikke afkræve skyldneren inkassoomkostninger, som der ikke er hjemmel til at kræve betalt af skyldneren, jf. herom i øvrigt de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.1.